

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

et højere Beløb end 4 Mill. Kr. Fra denne Regel gøres dog en Undtagelse i § 10; de i denne Paragraf indeholdte Regler tilsigter at dække alle de Skibe, der er optaget i Instituttet, mod Krigsfare ogsaa før Lovens Ikrafttræden, for saa vidt en eventuel Skade skyldes de Krigsbegivenheder, i Anledning af hvilke der maatte blive truffet Bestemmelse om Forsikringsvirksomhedens Paabegyndelse eller Statsmagtens Foranstaltning med Henblik herpaa. For denne specielle Risiko kan Instituttet overtage indtil 6 Mill. Kr., og det samme gælder bl. a., for saa vidt angaar Rejser, der tiltrædes inden for et vist kortere Tidsrum efter Forsikringsvirksomhedens Paabegyndelse. For saadanne Rejsers Vedkommende kan Rederen jo nemlig antages at have afsluttet Kontrakt, forinden han havde Kendskab til de Forhold, der bevirkede en forøget Risiko, hvilket vil kunne gøre det rimeligt at forhøje Maksimumsgrænsen fra 4 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr.

I § 4 indeholdes nærmere Regler angaaende Præmieberegning m. v.

Af de øvrige Bestemmelser skal jeg navnlig henlede Opmærksomheden paa § 11, der fastsætter, at Forsikringssummen for forliste Skibe uden Bestyrelsens Samtykke kun maa anvendes til Anskaffelse af andre Skibe eller til Opfyldelse af Forpligtelser til at stille Garantikapital.

I Bemærkningerne er det, som det vil ses, fremhævet, at der, for saa vidt lignende Forhold som under Verdenskrigen maatte komme til at foreligge, vil kunne blive Spørgsmaal om at tilvejebringe en videregaaende Hjemmel til Baandlæggelse af Forsikringssummen for forliste Skibe.

I § 12 omtales Garanternes Hæftelse nærmere, ligesom der gives Bestemmelser om Indbetaling paa Garantikapital m. v. Der er i Paragraffen aabnet Mulighed for, at Staten eventuelt kan stille fornødne Driftsmidler til Raadighed. Hvis der til sin Tid skulde blive et Overskud, skal Halvdelen ristorneres Forsikringstagerne, medens Halvdelen deles mellem Garanterne.

Det foreslaas i § 18, at Loven skal træde i Kraft straks, saaledes at Administrationen m. v. kan tilrettelægges, men selve Forsikringsvirksomheden skal efter Forslagets § 16 først paabegyndes, naar dette fastsættes ved kongelig Anordning.

Angaaende Institutkets nærmere Forhold gives der Regler i Vedtægterne, der skal godkendes af Handelsministeren.

I Forslag til Lov om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs fore-

slaas der i § 1, at der skal dannes et Forsikringsinstitut med en Garantikapital paa 40 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen tegnes af Staten, medens 14 Mill. Kr. tegnes af Deltagerne i et i dette Øjemed dannet Konsortium og 6 Mill. Kr. af danske Forsikringselskaber.

Bestyrelsen i dette Institut skal efter Forslaget bestaa af 8 Medlemmer, hvoraf 4, deriblandt Formanden, vælges af Handelsministeren, medens de øvrige vælges henholdsvis af danske Forsikringstagere og af Deltagerne i det førnævnte Konsortium. Af praktiske Grunde vil det sikkert være hensigtsmæssigt, at saavel Formanden som Direktøren er fælles for de to Institutter.

I § 3 foreslaas, at kun Vareforsendelser i Danmark samt til og fra Danmark skal kunne forsikres. Forsendelserne skal foregaa enten paa danske Skibe eller efter Bestyrelsens Bestemmelse paa andre neutrale Landes Skibe, og foruden selve Varerne kan ogsaa den selvstændige Fragt forsikres. I Modsætning til Kaskoforsikringen er Vare- og Fragtforsikringen ganske frivillig, og Bestyrelsen kan afvise en Forsikring.

I § 4 fastsættes bl. a. Grænsen for, hvor stor en Risiko der kan overtages paa en enkelt Køl. Maksimum foreslaas sat ved 3 Mill. Kr., et Beløb, der kan forhøjes, hvis der ydes forsvarlig Genforsikring. Paragraffen indeholder endvidere Bestemmelser om Fastsættelse og Betaling af Præmier m. v. Med Hensyn til den Værdi, hvortil Varer kan forsikres, lægges der i øvrigt Vægt paa de almindelige coutumemæssigt gældende Regler; dog kan Avancen ikke overstige 5 pCt.

I Modsætning til Loven om Kaskoforsikring er det Tanken, at Vareforsikringsinstituttet skal træde i Virksomhed straks, idet dette maa anses for nødvendigt for en tilfredsstillende Betjening af Erhvervslivet.

De i § 5 foreslaaede Bestemmelser, der giver Undtagelsesregler, bl. a. med Hensyn til Maksimumsgrænsen for den Risiko, der kan overtages, tilsigter at gøre det muligt for Instituttet, saa længe en Storkrig ikke er udbrudt, selv eller gennem et dansk Forsikringsselskab at yde Erhvervene normal Forsikringsdækning uden de Begrænsninger, som en Storkrig naturligt vil medføre. Der er aabnet Adgang til, at Forsikringsselskaberne kan afdække sig hos Instituttet for den stærkt forøgede Risiko, der vil kunne opstaa for løbende Kontrakter. Fra Forsikringsside lægger man ganske særlig Vægt paa denne Bestemmelse. De Forsikringsselskaber, der maatte ønske at